

Nr 832.

Av herrar **Brädefors** och **Hagberg** i Luleå, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 266, angående anslag till statens arbetslöshetskommission, reservarbeten och kontantunderstödsverksamhet m. m.

Vissa skäl tala för att de hjälpsökande arbetslösa antal vid oförändrad konjunktur under nästa budgetår kommer att uppgå till genomsnittligt minst 50,000. Marssiffran detta år omfattar enligt propositionen 53,162. Trots detta värderade socialministern i ett tal i april arbetslösheten för mars till minst 130,000. Fackföreningarnas siffra, 16.1 %, ger belägg för denna värdering. Den stora skillnaden mellan fackföreningarnas och AK:s arbetslöshetssiffror torde främst vara att tillskriva det förhållandet, att arbetslöshetshjälpens begränsning gör det meningslöst för många att anmäla sig som hjälpsökande.

Om man emellertid beräknar de hjälpsökandes antal till 50,000, blir det av regeringen föreslagna hjälpprogrammet alltför snävt. Nu beräknar visserligen departementschefen, att de hjälpsökandes antal skall begränsas till 25,000 och att av dessa endast 19,000 skall vara i behov av hjälp. Men denna beräkning är säkert lika oriktig som motsvarande beräkningar tidigare år. I föl beräknades som bekant, att alla arbetslösa skulle bli hjälpta genom de av riksdagen genomförda åtgärderna, men den månad, när man nådde som högst, nämligen juli, var fortfarande 25.5 procent av de hjälpsökande ohjälpta. Under den för de arbetslösa så svåra decembermånaden var inte mindre än 41.6 procent av de hjälpsökande arbetslösa avstängda från något bistånd. Att staten under kommande år av kanske 50,000 hjälpsökande arbetslösa blott skulle bispringa 14,000 man och överlämna 5,000 man till kommunernas försörjning samt ställa de övriga utan all hjälp är ett stort steg bakåt. Att en socialdemokratisk regering under dessa omständigheter anser sig kunna pruta ner AK:s alltid snävt tilltagna krav med inte mindre än 5.5 miljoner kronor innebär en ännu hårdare behandling av de olyckliga och ofrivilligt arbetslösa. Vi se också häri en första verkan av den för landets breda massor så ödesdigra och folkfientliga militära upprustningen.

Regeringens proposition visar en tydlig tendens att reducera AK-arbetarnas löner. Den genomsnittliga effektiva daglönen, 4.18 kr., utgör bara i jämförelse med föregående år en sänkning av 19 öre per dag. Och ändå torde man kunna utgå från att de, som under det senaste året legat ute på AK-arbetena, inte såsom regel varit nytillkomna och därmed ovana med arbetet, varför den verkliga sänkningen av arbetslönen tydligen är ändå större än vad som framgår av de återgivna siffrorna.

Vi ha redan i en motion i början av året föreslagit att arbetslöshetskommissionen och dess direktiv skulle slopas samt att arbeten till öppna marknadens löner skulle beredas de arbetslösa. I anslutning till detta krav, som uppenbarligen kommer att behandlas i samband med regeringens proposition nr 266, föreslå vi,

att riksdagen i anledning av nämnda proposition och med bifall till det av oss och andra framförda förslaget om AK-systemets slopande ville besluta att till arbetslöshetens bekämpande anvisa ett reservationsanslag av kronor 50,000,000.

Stockholm i maj 1936.

J. H. Brädefors.

Hilding Hagberg.
